

Αγαπητή σύνταξη.

Όλοι μας, λίγο-πολύ έχουμε βρεθεί σε διάφορα γεγονότα που είναι συνυφασμένα με την ζωή μας. Βαπτίσια, γάμους, κηδείες.

Πολλές φορές παραβρισκόμαστε, τυπικά, επειδή έχουμε κοινωνική υποχρέωση. Ο γάμος, η βάφτιση είναι ένα χαρούμενο γεγονός, που μας γεμίζει χαρά, ευφορία, γιατί μια καινούρια ζωή μπαίνει στην κοινωνία μας και μια καινούρια αρχή αρχίζουν δύο νέοι άνθρωποι όσο αφορά το γάμο.

Στην κηδεία πάλι μας γεμίζει θλίψη, αγωνία, πόνο αλλά κάπου βαθιά μέσα μας, πολλές φορές λέμε δόξα το Θεό δεν ήταν στο σπίτι μας. Εξ ου και η ευχή 'ζωή σε μας'. Αν ο νεκρός είναι και μεγαλύτερης ηλικίας λέμε "ε, αυτός έκανε τον κύκλο του". Αν είναι νέος όμως, παιδί; τότε τί γίνεται;

Ένα τέτοιο τραγικό γεγονός βιώσαμε αυτές τις μέρες με της φίλης μου το κορίτσι. Έχασε τη ζωή της, απρόοπτα με ένα παιδί στα σπλάχνα.

Θα μου πείτε, κάθε μέρα ακούμε και βλέπουμε από τα ΜΜΕ να φεύγουν νέοι άνθρωποι, από τροχαία, από καρδιά, από καρκίνο και τόσα άλλα. Το ξέρω, εγώ όμως θα ήθελα να περιγράψω τον πόνο, τα συναισθήματα της φίλης μου όπως τα έζησα. Όταν έλεγε "έχασα το παιδί μου", και τρέχαν τα μάτια της σαν σιγανή βροχούλα που ποτίζει αργά-αργά την διψασμένη γη.

Γνωρισθήκαμε στο ραδιοφωνικό

σταθμό "Σύμπαν" που κάνω πρόγραμμα όπως και αυτή. Από την αρχή της γνωριμίας μας, την συμπήσα όπως κι αυτή εμένα. Κάναμε παρέα.

Ένας άνθρωπος, χαμηλών τόνων, καλλιεργημένος με ένα λόγο τσεκουράτο, άνθρωπος ντόμπρος,

της, με λαχτάρα κι αγωνία, όπως και η κάθε έγκυος που περιμένει με χαρά να γίνει μάνα.

Αλλά δυστυχώς η μοίρα, είχε άλλα σχέδια. Ήθελε να της δώσει και δεύτερο πικρό ποτήρι να πιεί, πιο δυνατό, πιο σκληρό και πιο τραγικό, το χαμό του παιδιού της.

τραντάζεται από τους λυγμούς και εσύ να αναρωτιέσαι θα τον αντέξει τόσο πόνο;

Ένα πόνο βουβό ατελείωτο, χωρίς θεατρινισμούς, μοιρολόγια και εξάρσεις. Μια τραγική φιγούρα.

Αυτούς τους ανθρώπους τους θαυμάζω, που 'χουν τόση δύναμη ψυχής.

Καλή μου, κάνε κουράγιο, το παιδί σου πήγε στην γειτονιά των Αγγέλων μαζί με το αγγελούδι του και εσύ στηρίξου

στο Θεό και στο άλλο σου παιδί να πάρεις κουράγιο.

Ευτυχώς έχεις και τις αδελφές σου που σε αγαπάνε και θα σε φροντίζουν.

Ξέρω ότι είστε μια οικογένεια δεμένη σα γροθιά, μια οικογένεια προς μίμηση.

Θα αντλήσεις δύναμη και κουράγιο από αυτούς. Ο Θεός ας αναπαύει τη ψυχούλα της κι ας είναι ελαφρύ το χώμα που τη σκεπάζει.

Χαρισμένο με πόνο ψυχής στην καλή μου Χρυσούλα.

Μετά τιμής
Χριστίνα Ράλλη

Ένας πόνος αβάσταχτος

χωρίς πιασχυρίσματα που αγαπάει κι αυτή όσο κι εγώ το βιβλίο. Ανταλλάσαμε πολλές φορές βιβλία και όταν τα διαβάζαμε μιλούσαμε με τις ώρες στο τηλέφωνο λέγοντας τι αποκομίσαμε από το κάθε βιβλίο.

Άνθρωπος που του αρέσει να ασχολείται με τα κοινά. Είχε παντρευτεί μάλιστα και συμπατριώτη μου αλλά κι εκεί φάνηκε άτυχη, τον έχασε πολύ νέο. Έμεινε μόνη, με δύο παιδιά, αγόρι-κορίτσι, τα μεγάλωσε, τους έδωσε γερές βάσεις. Παντρεύτηκαν, έκαναν οικογένειες. Η κόρη της σχεδόν νιόπαντρη, περίμενε το πρώτο παιδάκι

Νομίζω δεν υπάρχει, πιο σκληρό, πιο οδυνηρό και πιο μεγάλος σπαραγμός από το να κηδεύεις το παιδί σου. Κανονικά τα παιδιά πρέπει να κηδεύουν τους γονείς, έτσι είναι ο κανόνας, αλλά δυστυχώς εδώ πρυτανεύει η εξαίρεση.

Για λίγα λεπτά βάζω τον εαυτό μου, στην θέση της... Τρελαίνομαι κι αναρωτιέμαι πώς θα αντέξει!

Τα μάτια της θολά από το κλάμα, την αγρύπνια, να κλαίει βουβά σα χαμένη, να αρχίζει συζήτηση και στη μέση να σταματάει και να σου λέει "έχασα το παιδί μου, τη Μαρία μου, το καταλαβαίνεις;".

Το σώμα της ένα κουβάρι, να

Σεβασμός στους Αυστραλούς ήρωες

Κύριε Μιχ. Ιωαν. Κατσούλη.

Με λύπη διάβασα το γράμμα σας στον "Κόσμο" στο οποίο γράψατε ότι πάτε μια μέρα μετά την παρέλαση των ANZAC έξω από ένα κλάμπ και μαζεύετε τους μεθυσμένους.

Αυτό το κλάμπ είναι ανύπαρκτο, είναι προϊόν της φαντασιόπληκτης άγνοιάς σου.

Κατηγορείτε αυτούς της Αυστραλούς ήρωες, που είναι άνδρες και άφησαν την πατρίδα τους και ήρθαν να πολεμήσουν στο πλευρό μας κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου 1939-46. Υποβιβάζετε την προσφορά αυτών των αλτρουϊστών που άφησαν πίσω τους νεκρούς οι οποίοι έπεσαν ηρωϊκάς μαχόμενοι εις το πλευρό του ελληνικού στρατού. Οι αξιοσεβαστοί τάφοι τους είναι σκορπισμένοι σε διάφορα μέρη της Ελλάδος όπου πολέμησαν πλάι με τους δικούς μας ήρωες. Είναι ιεροσυλία αυτό που κάνετε.

Αν δεν σεβάστηκες την προσφορά τους έπρεπε να σεβαστείς τις μανάδες και της χήρες που τους έκλαιψαν, έπρεπε να λυπηθείς τα ορφανά που άφησαν πίσω τους και δεν γνώρισαν πατρική στοργή.

Η άγνοιά σου δεν δικαιολογεί την ασυλλόγιστη σκέψη σου. Αυτό το γράμμα ούτε εχθροί της Ελλάδας θα το έγραφαν γιατί επρόσβαλες και τους Έλληνες απόστρατους και τους 800.000 Αυστραλούς εθελοντές που πολέμησαν για την ελευθερία και στην Ελλάδα και σε άλλα μέτωπα του πολέμου. Αν το μάθει το R.S.L. δεν αποκλείεται η πιθανότητα να σε διώξουν από την Αυστραλία και αυτό σου χρειάζεται. Ούτε η περιφρόνησής μας δεν σου αξίζει.

Παράσχος Πεζάς
Σύδνεϋ Αυστραλίας

Για να αποφεύγονται οι περιπτώσεις πλαστών υπογραφών σε επιστολές που λαμβάνουμε για δημοσίευση, απαιτούμε να γράφετε τον αριθμό τηλεφώνου σας στην κορυφή της επιστολής σας ώστε να μπορούμε να επικοινωνήσουμε μαζί σας αν υπάρξει ανάγκη. Ο αριθμός του τηλεφώνου σας δεν θα δημοσιεύεται, ούτε θα δίδεται σε άλλα άτομα χωρίς την άδειά σας.